

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. VVolfgangvs Episcopus. 31. Octob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

ita intrare in gloriam; nos verò (quæ nostra ignavia est) gratis petimus, quod Christo & sanctis omnibus tanti stetit.

2. Quidquid agis, quidquid pateris, sanè leve quidpiam est, si comparetur vel cum eo, quod meretur Deus, vel cum eo quod Christus passus est, ut tibi viam muniret ad cœlum. Quare age, patere æquò & alacri animo: nam *quod tribulationis sustines, momentaneum est, quod gloria præstolaris æternum est.* Petr. Dam.

3. Jugum Christi suave est, durissima vero mundi servitus. Quid non agit miles honoris. causâ? auri famas quibus periculis mercatorem objicit? quid non molitur vesano amore percitus, ut voti compos fiat? quibus demùm artibus extorquetur Principum gratia? Tu ipse quid non agis, quid non pateris, ut vanitati servias & voluptati? quando nã Dei gloriæ & tuæ salutis studebis, ut adhuc mundo & corpori studuisti?

S. VVOLF GANGVS Episcopus.

31. Octob.

Debemus autem nos firmiores, imbecillitates infirmorum sustinere, & non nobis placere. Paul. ad Rom. cap. 15.

S Tellam parturire sibi Mater Wolffgangi videbatur. Non sefellit, Wolffgangum peperit

T s

peperit, Sidus, à quo omnis Bojaria illustrata se fatetur. Natalium splendori jam inde a puero majorem lucem à bonis artibus, maximam deinde à virtute accendit. Hæc cum inter Herciniæ silvæ. Ascetas aliquandiu latuisset, suis tandem se radiis prodidit, & præluere Bojis Ratisponæ iussa est. Agnovere in Præsule suo vitæ Magistrum omnium ordinum homines. Virgines præcipuè Deo dicatæ, quæ ille à vitæ, ad quàm nunc etiam pronum est deficere, licentia, ad sanctiorem disciplinam faciliè omnes revocavit. Postea in desertos montes aufugit, struxitque sacellum miraculis etiamnum inclytum. Sed non potuit oculos effugere Stella tam nobilis Retractus Wolffgangus post longam absentiam pulchrius jam Ratisponensibus velut post tenebras luxit. Illud minimè tacendum Henricum Bavarum postea Augustum educasse, illique Imperium tum in vita, tum à morte sua prædixisse, nam ferunt Henrico dormienti Wolffgangum adstitisse & parieti gemina hæc verba (Post Sex) inscripsisse: expectatum illum mortem primò in sextum diem, post in sextum mensem, tum in annum sextum expectasse, sed tunc pro morte Imperium scilicet adiisse. At Wolffgangum, cum assem omnem suum in

in fratres (ut ipse vocabat) pauperes partitus
 esset, cælum ex ipso templo D. Othmari, qui
 & Episcopatus illi & mortis vates fuit, ad se
 rapuit. Nec injuriam terræ fecit, suum abstu-
 lit, stellam tulit. *Ex Surio.*

M E D I T A T I O.

De triplici gradu charitatis in proxi- mum.

1. **D**ebemus ut parentes, & amicos amare; hoc
 enim præscribit natura. Verùm, ut is amor sit
 Christianus, Dei voluntatem potius, quàm innatam
 nobis propensionem spectare debemus. Hæc volun-
 tas Dei sit causa, & modus tui amoris. Eos amare te
 probaveris, si consulueris eorum saluti, & eorum o-
 nera patienter portaveris; id exigit amicitia & chari-
 tas Christiana.

2. Eos etiam amare debemus; quibus nec affinita-
 te, nec alio quovis vinculo conjungimur. Parùm cer-
 tè est, parentes & amicos diligere cum is amor nobis
 sit ingenuus; at magni meriti est, alios omnes Chri-
 stianos potissimùm, amare, *qui dignius fratres & dicun-
 tur, & habentur, qui unum patrem Deum agnoverunt.*
 Tert.

3. Postremò summum charitatis est, inimicos dili-
 gere. Quàm difficilis est injuriarum remissio, si natu-
 ram audiamus? quàm facilis, si intueamur Jesum pro
 inimicis suis morientem? Huc accedit, quod gene-
 rosus sit, parcere inimico, quàm mori pro Christo,
 hæc

hæc enim habet S. Gregorius Naz. de S. Stephano. *Majus aliquid Deo morte offerens nempe animi moderatorem, & inimicorum dilectionem.* Greg. Naz.

NOVEMBER.

FESTUM OMNIUM SANCTORVM.

i. Novembr.

Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones. Paul. ad Hebr. cap. ii.

IN nuce iliadem, in pagella, inquam, omnes Sanctos tenes. Cæterum quæ festo huic diei origo fuerit, lubet denarrare. Et principio id constat, cum Deos jam Romani plures ferè quàm homines numerarent, fanum exædificasse, in quo totus Deorum Dearumque grex stabularetur, & hoc ipsum ex re Pantheon dixisse. At anno, postquam Dii omnes uni celsere Deo, nono supra sexcentesimo, Bonifacius IV. PP. vacuum à dæmonibus locum lustrare aggressus, rectiùs hunc Virgini Matri & Divis Martyribus sacrum voluit esse. In eam rem

rem X
cum t
indu
sancti
annu
firmu
sanxi
do,
quod
coelo
clesia
die v
exor
Nam
do u
Roma
I
i. V
qui p
met
frau
mac
van
Am
2
divi